

βρομιά

βρομιά, η, ουσ. [<βρόμα + κατάλ. -ιά], η βρομιά. **1.** πράξη ανήθικη, επιλήψιμη: «αν δε σταματήσεις τις βρομιές, θα διακόψω κάθε συνεργασία μαζί σου». **2.** γενικευμένη κατάσταση που χαρακτηρίζεται από ηθική κατάπτωση, ανηθικότητα και διαφθορά: «τα οικονομικά σκάνδαλα που ήρθαν στο φως μαρτυρούν τη βρομιά που επικρατεί στον πολιτικό βίο της χώρας». **3.** η ψεύτικη διάδοση, η βρόμα (βλ. λ.): «δεν ξέρω αν είναι βρομιά, πάντως εγώ αυτό άκουσα»·

- βγάζω βρομιά ή βγάζω τη βρομιά, βλ. συνηθέστ. βγάζω βρόμα, λ. βρόμα.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας